

Framhald av síðu 19

væl tillagað tekstinum og presisjónin var, sum hon skuldi vera.

Tekstirnar

Fyri øðrum blaði sigur Terji, at «i tekstinum fara vit ikki at frelsa nakran». Tað kann gott vera, men eitt er greitt, og tað er, at terji ikki hevur valt hesar tekstir av tilvild.

Yrkingarnar eru m.a. eftir Róa Patursson, Steintór Rasmussen, Anker Eli Petersen og Terja sjálvum. Tær spenna víða, frá ti heldur tilvildarlaga dagligdegnum, yvir kærleiksyrrkingar, sveimandi yrkingar og boðini um at vit skulu vera góð hvør við annan. Krigsræðumyndin er eisini við.

Á plátuhúsanum til «Frændur II» var ein friðardúgva. Hon er hesaferð umboða í einum av tekstunum hjá Terja. Hon minnir á tað óhugnaliga menniskjatyning, sum fer fram í heiminum og serliga í krigsstøðu.

Dúgván hjá Terja er særd, so um hon er tekin um vónloysi millum manna, tá kriggj og sorgarleikur herjað, tori eg ikki at siga. Terji framber tekstir, sum hvør á sin hátt vil siga okkum nakað. Eg haldi ikki at hann hevur sagt heilt farvæl við fortíðina, hvat jú heldur ikki øll vilja at hann ger.

Annars var sangurin væl sungin, við hjálp frá einum frálíkum trýgentukóri. Ein av gentunum, Rúna á Heygum, sang eisini ein sang einsamøll, sum hon skapp heilt væl frá. Tað er tyðiligt at hon hevur donsku Annisett sum fyrmynd, hvat eisini er ein góð fyrmynd.

Diasrøðin

Aftan fyri tey, sum upptrákaðu, var sýnd ein dias myndarøð. Henda myndarøð, sum skuldi

illustrerað tað, sum sungið var um, var uppbygd av myndum, sum Rúni Brattaberg hevði tikið og litografium, sum Anker Eli Petersen hevði gjørt. Sigast kann, at hetta var væl úr hondum greitt tilfar, serliga litografiini dæmdi mær væl. Eisini presisjónin var góð.

Eg loyvi mær tó at seta eitt stórt spurnartekin við hesa diasrøð.

Tað sum fólk komu til hesar dagarnar í Norðurlandahúsinum var jú at lurta eftir tónleiki, sum onginkendi nakað til. Ti meti eg at tað var spell at ein ikki fekk frið at njóta tónleikin í frið og náðum.

Eitt, sum leingi hevur verið sermerkt fyri Terja Rasmussen er, at hann dugir sera væl at upptráka, hann hevur duga at útrykt tað, hann syngur um, við einum kropsmáli, sum fleiri hava óvunda honum.

Henda dagin í Norðurlandahúsinum lat hann nakrar myndir gera tað fyri seg, og eg haldi at tað var skeið, taktiskt sæð.

Hevði tað verið so væl, at áskoðararnir kendu tónleik/tekst frammanundan, so hevði verið óðrvisi, men henda tridimensjónala støðan fólk vóru í, gjørdi bert tað, at sumt av tónleiki og teksti datt burtur imillum.

Nei Terji, royn og fá eitt sindur av «show» aftur í teg.

Vit biða

Samanumtikið er tað, sum Terji og Føstufressar hava at bjóða okkum, á hugum stóði.

Bert út frá konsertini, er vónleyst at meta um, hvussu ljóðgóðskan á nýggju plátuni/bandinum /fløðuni er, men vit biða spent til hósðagin, tá verkið verður sent á marknaðin.

Góða Føstulávint fressar.

J.M.A.G.

Sigmund Groven vann longu sum unglingi virðislønir á altjóða munnharpustevnum. Plátur hansara, higartil eru tær nýggju í tali, eru sera væl umtóktar, bæði hjá ummælendum og listarum.

"Hvat heldur tú um føroyingar, Føroyar?" á munnharpu

- Heimskendi munnharpuspælarin Sigmund Groven trýggjar konsertir í Føroyum.

Sigmund Groven úr Nor-egi er millum fremstu munnharpuspælarar í heiminum. Og nú í vikuni er høvi at hoyra hann í Føroyum. Hann hevur trýggjar konsertir her, í skúlanum í Trongisvági í annaðkvöld, í Norðurlandahúsinum hóskvöldið og í skúlanum á Viðarceiði fríggjakvöldið.

Á skránni hjá honum eru eisini tvey føroysk lög, "Føroyar" og "Nú hitar sólin bjarta". Annars spælir hann tónleik úr nógvum londum, Bulgaria, Ísrael, Írlandi, Íslandi

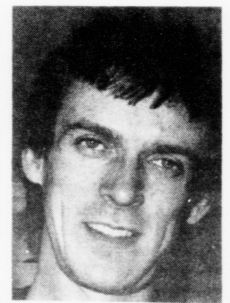
og Estlandi. Hann spælir eisini Bach og Grieg og lög, hann ger sjálvur.

Sigmund Groven er millum best umtóktu tónleikarar í Noregi og NRK brúkar ofta lög hjá honum afturvið myndina, tá tað ynskir hyggjarunum góðanætt.

Á konsertunum spælir Sigmund Groven saman við landsmanni sínum, klaverspælaranum Ivar Anton Waagaard, og á Viðarceiði verður Klaksvíkar Sangfelag eisini við. Sigmund Groven fer at spæla undir, meðan kórið

syngur Viljasangin úr Kátu einkjuni og bæði hann og Ivar Anton Waagaard spæla, tá valsurin "Kom og dansa, hjartanskæri skattur mín".

Sigmund Groven hevur spælt í nógvum londum í Europa og í Kanada og USA. Úr Føroyum fara hann og Ivar Anton Waagaard til Íslands, har teir skulu hava konsert í Reykjavík í sambandi við ársfundin hjá Norðurlandaráðnum.

Ivar Anton Waagaard spælir klaver saman við Sigmund Groven.

Haldið sosialin